

Po Spalio VELIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Rokiškis, 1957 m. rugpiūčio mėn. 15 d., ketvirtadienis

Nr. 64 (1600) ♦ Eina nuo 1944 metų ♦ Kaina 15 kap.

Jautriai reaguoti į darbo žmonių laiškus

Pagrindinė grandis, rišanti laikraštį su darbo žmonių masėmis yra darbininkų ir valstiečių korespondentai. Rajoninė redakcija gauna nemaža laiškų, kuriuose darbininkai, kolūkiečiai, moksleiviai pasakoja apie pasiektus rajono darbo žmonių laimėjimus, išskelia pasitaikančius trūkumus.

Reikia pasakyti, kad dauguma rajono žmonių, istaigų, organizacijų bei kolūkių vadovų, laiuku ir dalykiškai reaguoja į spaudoje iškelto trūkumus. Tą galima pasakyti apie Onušio apylinkės tarybą, „Socializmo keliu“ kolūkio valdybą ir kt.

Prieš kurį laiką skaitytojas H. Krivickas savo laiške išspausdintame „Po spalio vėliava“ Nr 54 (1590) pageidavo kad prie Rokiškio kino teatro būtų įsteigta netrukus pranešė, kad salės planas yra padarytas ir iškabintas matomoje vietoje. Tokių pavyzdžių yra ir daugiau.

Tačiau pasitaiko ir formalių, biurokatiškų atsirašinėjimų į darbo žmonių laiškus. Antai, dar gegužės pradžioje buvo išspausdintas miesto gyventojų Petro Remeikio laiškas apie biurokatišką rajono komunalinio ūkio skyriaus atsirašinėjimą į jo pareiškimus. Redakcijai prisiųstame atsakyme skyriaus vedėjas Stančkus, mėgino įtikinti,

kad atsirašinėjimas nebuvo biurokatiškas. Kaip gali būti nebiurokatiškas atsirašinėjimas jeigu Remeikis pirmąjį pareiškimą parašė dar praeitais metais ir po to dar kelis. Į visa tai jis gaudavo nuolatinių atsakymų, kad nėra lešų. Tokio atsirašinėjimo išdavoje Remeikio bute ir šiandien neatremtuotos grindys ir langai!

Daug laiškų redakcija gauna apie trūkumus prekybos tinklo darbe. Eilė jų būna teisingų. Argi, visuomet prekybos tinklo vadovai šiuos trūkumus pašalina. Nevisuomet. Daug kartų buvo rašyta apie vis dar nepatenkinamą, visuomeninio maitinimo darbo organizavimą. Į visus redakcijos užklausimus rajkoopsajungos reikalų valdytojo pavatai teisingi, imama priemonių padėčiai ištaisyti. Deja, padėtis gerėja labai lėtai. Miesto restorane bei bufetuose vis dar mažas valgių pasirinkimas, trūksta švaros.

Blogai reaguoja į darbo žmonių laiškus „Žvaigždės“ ir eilės kitų kolūkių vadovai. Su tokia padėtimi toliau talkstyti negalima. Darbo žmonės laukia, kad jų kritinės pastabos spaudoje būtų įgyvendinamos, išskelti trūkumai būtų kuo greičiau pašalinami.

Jaunimo devizas—taika ir draugystė!

Pasibaigė VI Pasaulinis jaunimo ir studentų festivalis

Kas vyko paskutinėmis festivalio dienomis

Derliaus šventė

Vienuolikta VI Pasaulinio jaunimo ir studentų festivalio dieną buvo daug puikių įvykių, kurie ilgal išliks visų penkių žemynų jaunuolių ir merginų atmintyje.

Nuo seno visos tautos turi paprotį švęsti derliaus šventę. Šiemet daugiau kaip šimto šalių kaimo jaunimas susirinko šiai šventei Maskvoje, Visasajunginėje žemės ūkio parodoje. Rugpiūčio 7 d. vakare dešimtys tūkstančių festivalio delegatų ir maskviečių rinkosi nuostabiame mieste—sode. Prie įėjimo juos įvairiomis kalbomis sveikino šaukliai. Merginų kiekvieną svečią vaišino ožkais, įteikė jiems gėlių.

Nacijų vėliavomis, gyvų gėlių girliandomis ir elektros lemputėmis papuošta centrinė alėja jaunimo pasiuntiniai ėjo prie svarbiausiojo paviljono.

Skambios fanfaros paskelbė iškilmių pradžią. Atsivėrė paviljonų durys, ir iš jų išėjo sąjunginių respublikų jaunimo delegacijos. Jos įsiliejo į svečių iš užsienio ir maskviečių sriautą.

Nuotraukoje: Lenkijos Valstybinio dainų ir šokių ansamblio „Šlionsk“ pasirodymas P. I. Čaikovskio vardo koncertų salėje. L. Porterio (TASS) nuotr.

Prie Rusijos Federacijos paviljono buvo šokami rateliai, skambėjo senovinės rusų dainos, skirtos piūties užbaigimo šventei. Pilnas alaus taures svečiams siūlė Latvijos TSR atstovai. Skambant iškilmingai stepių dainiaus—Akyno dainai delegatus kumysu vaišino Kirgizijos gyvulių augintojai. „Agu-roočių šventė“ įvyko prie Uzbekistano paviljono. Moldavijos ir Gruzijos respublikų jaunuoliai ir merginos parodė svečiams vestuvines apeigas.

Linksmas buvo visur. Lygiu, kaip veidrodys tvenkinį paviršiumi plaukiojo valtys su gitaristų orkestrais. Es-tradose vyko svečių iš užsienio koncertai. Prie kinoteatro jaunimas susitiko su mėgstamais artistais—tarybinių ir užsienio filmų didvyriais. Tūkstančiai jaunuolių ir merginų dalyvavo didingame „rožių baltuje“ ir kaimo kadriltuose. Ostankino tvenkinio krante įsiliepsnojo latvių nacionalinės šventės „Ligio“ laužas. Daug svečių iš Kinijos, Kazachstano ir Povolgio dirvonų užkariautojais.

Jaunimas linksminosi, nuoširdžiai kalbėjosi. Festivalio dienomis įvairių šalių jaunuoliai ir merginos gerai susidraugavo, išmoko suprasti vienas kitą. Štai ir dabar jie kalba apie tai, kas svarbiausia, kas jaudina viso pasaulio jaunimą. Reikia kovoti už tai, kad tokie susitikimai būtų rengiami ir toliau, kad taika ir draugystė viešpatuotų visoje žmėje, kad žydėtų laukai ir niekuomet

darbo šventė, į kurią susirinko daugelio pasaulio šalių darbo jaunimas.

Šventė įvyko Visasajunginės žemės ūkio ir pramonės parodų teritorijoje, kur šeštai valandai vakaro pradėjo rinktis festivalio dalyviai, sostinės jaunuoliai ir merginos. Žalajame teatre įvyko susirinkimas, po kurio daug žmonių atėjo į aikštę, kur yra pagrindiniai pramonės parodos paviljonai.

(Nukelta 1 2 psl.)

Festivalio garbei svečių grupė iš Argentinos, Brazilijos, Graikijos, Kinijos, Italijos ir kitų šalių aplankė pamaskvės kolūkį „Stalino kelias“. Čia jie apžiūrėjo gyvulininkystės fermas, kalbėjosi su kolūkiečiais. Nuotraukoje: festivalio garbės svečiai apžiūri kolūkio prekinės pienininkystės fermas. E. Šulepovo ir Lysenkino (TASS) nuotr.

juo neuždengtų juodi karo debesys, badas ir suirutė.

Šventei baigiantis visi susirinko aikštėje prie fontano ir tvirtai susiėmė už rankų. Tai buvo draugystės ir brolybės ratas. Maskvos padangėje visomis kalbomis skambėjo galtinga jaunimo daina apie tvirtą tautų ryžtą apginti taiką savo laukų darba.

Rugpiūčio 7 d. toliau vyko tarptautiniai susitikimai pagal profesijas ir interesus, buvo suskilmintos nacionalinės programos parodė Argentinos, Bulgarijos, VDR, Indijos, Kolumbijos, Kinijos, Mongolijos Liaudies Respublikos, Sirijos, TSRS delegacijos. Meno darbuotojų Centrinuose namuose įvyko vakaras, skirtas 250-osioms Karlo Goldonio gimimo metinėms. Vakare pas studentus Lenino kalnuose įvyko milžiniškas ballus—karnavalas.

Darbo šventė

Tryliktoji festivalio diena! Vienas didžiausių šios dienos įvykių buvo

darbo šventė, į kurią susirinko daugelio pasaulio šalių darbo jaunimas.

Šventė įvyko Visasajunginės žemės ūkio ir pramonės parodų teritorijoje, kur šeštai valandai vakaro pradėjo rinktis festivalio dalyviai, sostinės jaunuoliai ir merginos. Žalajame teatre įvyko susirinkimas, po kurio daug žmonių atėjo į aikštę, kur yra pagrindiniai pramonės parodos paviljonai.

Svedijos delegatų aplankė Krasnochoimo audimo kombinatą. Nuotraukoje: delegatų grupė kombinato ceche. V. Jegorovo (TASS) nuotr.

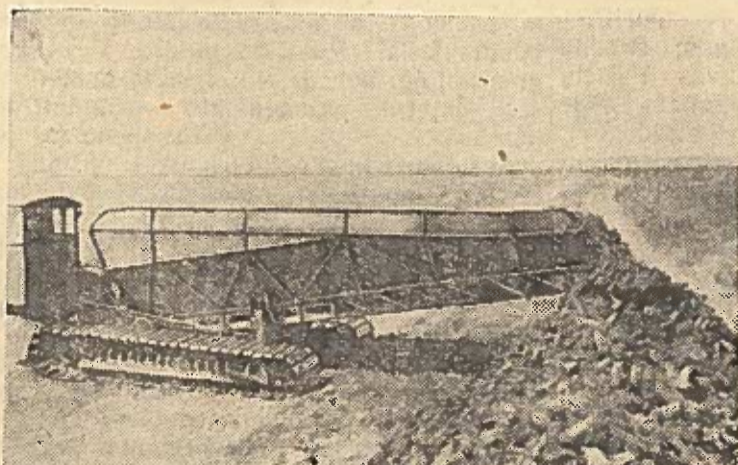
TARYBŲ LIETUVOJE

Vilniaus elektrotechnikos gamyklos „Elfa“ konstruktorių grupė neseniai sukonstravo naują mažą gabaritų, be triukšmo veikiančią elektrofoną „Vilnius“, kurį galima pastatyti kitoje patalpoje. Bandomasis cechas pagamino pirmuosius naujų elektrofonų pavyzdžius.

Nuotraukoje: (kairėje) bandomojo cecho darbininkai I. Dilba ir A. Maričevas surenka naująjį elektrofoną.

Šiaulių durpynuose, plačiai mechanizuota durpių gavyba. Nuotraukoje: (viduryje) gabalinės durpės iškraunamos mašina „SKS—2“.

Viešnių žemės ūkio mechanizavimo mokykla per ketverius metus paruošė apie 1.200 kvalifikuotų specialistų, kurie sėkmingai dirba respublikos MTS. Šiais metais mokykla išleidžia dar 270 jaunųjų mechanizatorių.

Nuotraukoje: (dešinėje) mokyklos mokiniai praktiniuose užsiėmimuose. Dėstytojas M. Šulcas (centre) aiškina mokiniams pakabinamojo plūgo reguliavimo taisykles.

L. Morozovo, I. Meinerto, A. Šark'o (ELTA) nuotr.

MŪSŲ RAJONO ŽMONĒS 10 METŲ RYŠIŲ DARBE

Ir kam iš mūsų neteko kalbėti telefonu įstaigos reikalais, iškviešti tolimesnio rajono kempelio darbuotojus, pakviesti draugę arba draugą į pasimatimą ir t. t. Vargu šiais laikais ar besurastum kur nors tokį žmogų, nesinaudojusį šia puikia pasikalbėjimo per atstumą priemonelė.

— Alio, alio! Man apylinkę, man tokį, man tokį numerį, — nepaliaujamai iš visų pusių sklinda garsai virpiną ragelio membraną, o telefonistė, kurios kalbėdamas nematai, visai kaip niekur nieko neretai siūnčia taip nemielą pašnekovui žodį: — Užimta!..

Klijentas tokio atveju nepatenkintas pats savi, jį supanti aplinka ir tuo kuris kalba jam atsižvelgdamas į tai, koks sunkus telefonistės darbas, su triukšmu trinkteli ant stalo ragelį... Labai reikalinga tampa laisva sučiurškia telefono skambūs ir jis pakėlęs ragelį, užgirsta: — Prašau kalbėti, — ir tuo pačiu momentu spragtelį perjungiamas komutatoriuje šniūras, sujungias klijentui reikalingą liniją..

Tiktai šitaip pasielgia telefono stoties darbuotoja Veronika Lukošūnienė. Tai — augalota pagyvenusi tamsiaplaukė moteriškė, smulkiais rūpesčių raukšlėmis išvogtu veidu ties akimis, pasižymintiomis atviru ir aštriu žvilgsniu.

— Nematomai praskriejo 10 metų nuo tos dienos, kai nuolatiniam darbui peržengiau

šio pašto slenkstį, — nesukubėdama pasakoja Veronika, tarytum save mintyse norėdama atrinkti tai kas svarbiausia. — Nelengvos buvo pirmosios darbo dienos, pirmieji metai — iš po karo trūko įrengimų, kadrai buvo silpni, surinkti paskubomis ir dažnai keitėsi. Gyvenimui einant į priekį, su kiekvienu diena gerėjo darbo sąlygos... Prieš keletą mėnesių gavome dar vieną komutatorių miestui, tuo pačiu ir vieną etatą. Norint būti gera telefoniste, reikia išmokti morzės abėcėlę, be priekaištų naudotis telegrafu. Pas mus yra priimta naujų darbuotojų, be to, ne pro šalį pasimokyti, pasitobulinti ir

seniau dirbantiems. Tuo tikslu pašto viršininko V. Urbono iniciatyva buvo suorganizuotos telegrafo aptarnavimui reikalingos pamokos. Telefonistės darbas tapo neatskiriama mano gyvenimo dalimi. Darbas nelengvas, bet mielas, kai žinai, kad tavimi, paprastu darbuotoju rūpinasi pašto vadovybė — kiekvieną ketvirtį įvykdžius mėnesinių pasikalbėjimų skaičiaus planus gauni pinigines premijas.

— Puiki telefonistė mūsų Veronika, — sako jos bendradarbė iš viršininkas. Šie žodžiai — geriausia charakteristika kukliam tarybiniam darbuotojui.

L. Vasaris

NETRUKUS — ŽIEMKENČIŲ SĖJA

Dabar, kai kolūko laukuose vyksta atkakli kova už sėkmingą derliaus nuėmimą, iškyla ir kitas nemažiau svarbus klausimas — pasiruošimas žiemkenčių sėjai. Juk nuo to kaip bus pasiruošta šiam atsakingam laikotarpiui iš dalies priklausys ateinančių metų žiemkenčių derlius, tuo pačiu ir svarbiausia kolūkiečiams — natūralinė dar-

basizūrekinė kas šiuo klausimu padaryta „Pergalės“ kolūkyje. Pagal gamybinį planą kolūkiui reikėjo paruošti 160 hektarų pūdymų. Tačiau išplėtus bulvių bei mišinių, skirtų žaliajam pašarui plotus, liko 120 hektarų. Šis plotas dėka Rokiškio MTS traktorinės brigados, vadovaujamos V. Siniaus-

ko narių, kaip V. Dūdosi, G. Grunevo ir kitų pagalbos atkartotas, sukultūvuotas ir patręstas 620 tonų durplių.

Į klausimą ar yra numatyti rezervai pūdymų trūkumo padengimui kolūko pirmininkas S. Gimbutis nedvejodamas atsakė:

— Turime, tai, visų pirma, 60 hektarų plotas, kuris buvo užsėtas mišniais, apie 30 hektarų — be to, kiek trūks sėsimieji linienas arba miežienas. Dauguma pūdyminių kultūrų jau nuimta. Prieš keletą dienų buvo pradėtas dobiilenų arimas.

Kolūko valdyba, pasitarusi su eiliniiais kolūkiečiais, sekant pirmaujančių rajono kolūkių pavyzdžiu, numatė mažiausia 5 hektarus

Isipareigojimai bus įvykdyti

Pasikalbėjimas su „Tarybų Lietuvos“ kolūkio raguočių fermos vedėju A. JASINEVIČIUMI

Gyvulininkystės produktų gamyboje „Tarybų Lietuvos“ kolūkis ankstesniais metais niekuo nepasizymėjo. Dėl blogos visuomeninių gyvulių priežiūros nekilo jų produktyvumas. Ir tik šiais metais išrinktus naują kolūkio valdybą ir gabų pirmininką drg. Talių, gyvulininkystės produktų gamyboje įvyko tikras persilaužimas. Jei pernai metais per tą patį laikotarpį iš kiekvienos karvės tebuvo primelžta tik po 490 kilogramų, o kiekvienam 100 hektarų žemės naudmenų teko 25 centneriai pieno, tai šiemet jau turima primelžė iš vienos karvės po 1.125 kilogramus. Tokiu būdu šim-

tui hektarų naudmenų jau tenka po 69 centnerius.

Tai didelis kolūkio pastekimas. Kiekvienam kils klausimas, kokiomis priemonėmis tai buvo pasiekta? Visų pirma buvo atkreiptas didžiausias dėmesys gyvulių priežiūrai. Žiemos metu sustiprinus pašarų sunaudojimo kontrolę į lauką gyvuliai išėjo tvirti, nebuvo kritę jų produktyvumas. Be to, stambieji pašarai buvo susmulkinami. O tai didele dalimi prisidėjo prie pilnutinio sušėrimo gyvuliams. Iki gegužės pradžios visos karvės kasdien gaudavo siloso, koncentratų. Viso to, rezultate tos pačios karvės pradėjo duoti dvigubai daugiau pieno.

Vasaros laikotarpiu karvės yra ganomos dobiilienose, papildomai šeriamos žaliuoju pašaru. Taip pat joms yra duodama koncentruotų pašarų, kurie paskirstomi atsižvelgiant į gyvulių produkciją. Jei karvė duoda iki 8 kilogramų pieno per dieną, jai duodama 2 kilogramai koncentratų. Jei daugiau kaip 8 kilogramus pieno — duodama 3, o kai kurioms kar-

vėms 4 kilogramai koncentratų. Bet vien tik gyvulių priežiūros pagerinimas negali užtikrinti sistemingo produkcijos didėjimo. Kita lemiama sąlyga produkcijai pakelti yra gyvulių veislės gerinimas. Šis darbas kolūkyje buvo pradėtas dar žiemos mėnesiais. Nuolat buvo stebima atskirų karvių duodamas pieno kiekis. Mažai pie-

ningos, pasenusios, o taip pat ne Lietuvos žaliųjų veislės karvės (kolūkyje sieklama sudaryti vien tik Lietuvos žaliųjų veislės bandą) buvo atrenkamos. Į jų vietą buvo įsigyta produktyvios karvės. Iš dabar turimų 85 karvių nei vienos nėra senapienės, jos jau beveik visos šiemet sukergtos.

Norint įvykdyti naujai iškeltus žemdirbiams uždavinius didinant pieno gamybą kolūkiui dar reikalinga žymiai papildyti karvių bandą. Šiam tikslui yra atrenkamas geriausiai išsivystęs, iš produktyviausių karvių gautas prieauglis. Sekantiems metams karvių bandai papildyti yra atrinkta 16 telyčių, kurių dalis jau sukergtą.

Šiemet prisilmtus įsipareigojimus pieno gamybos srityje kolūkis sugebės įvykdyti su kaupu. Bet tai ne riba. Gyvulininkystės darbuotojai žvelgia toliau į ateitį. Šiemet vasaros metu iš kiekvienos karvės primelžiama per dieną iki 9 litrų pieno, o metinis vidurkis sudarys 6—7 litrus. Tokiu būdu iš kiekvienos karvės iki metų pabaigos tikimasi gauti nemažiau kaip 1.700 litrų pieno.

— Šiais metais duotus užteks visiems — ir kolūkiečiams ir kolūkiui. Byra palyginti su ankstesniais metais labai gerai — iš hektaro mažiausia po 8 centnerius... Dar savaitė, kita ir į gerai paruoštus sėjai pūdymus kris sunkūs grūdai... V. Lionys

Naujosios parodos salėje

(REPORTAŽAS)

Rajono kraštotyros muziejuje pats darbo įkarštis. Didžiojo Spalio 40-tųjų metų garbės čia baigiama įrengti paroda, pasakojanti apie Rokiškio darbo žmonių kovą už Tarybų valdžią. Parodos salėje surinkta daug vertingų eksponatų, kurie suskirstyti į atskirus tematinius standus. Lydimi muziejaus direktoriaus drg. Daunio, sustojame ties kiekvienu iš jų. Pirmoji ekspozicija pasakoja apie lietuvių bolševikų veiklą Rusijoje 1917—1918 metų laikotarpyje. Ekspонатų tarpe — reti Rusijos Socialdemokratų Darbininkų partijos Lietuvių sekcijų Centro Biuro leidiniai, Vinco Mickevičiaus — Kapsuko ir Zigmo Angariečio raštai. Sekantis standas paskirtas Tarybų valdžios paskelbimui Lie-

tuvoje 1918 metais. Jo centre patalpinias Lietuvos laikinosios revoliucinės darbininkų — valstiečių vyriausybės manifesto originalas, foto nuotraukos tų Rokiškio pastatų, kur 1919 metais buvo įsikūręs vietos revoliucinis komitetas, kur vyko apskrities partinė konferencija. Didžiausią vertę šiame stande turi 1919 metais išduotas mandatas Petruil Kriukeliui, pasirašytas rajoninio pirmininko Tičkaus — žinomo revoliuciniariaus ir kovotojo už Tarybų valdžią Rokiškio apskrityje. „Vietos, kur slautėjo sužvėrėjusio pulk. Glovackio vadovaujami kontrevoliuciniai būriai“ — tokiu užrašu pavadintas standas, pasakojantis apie kruvinus fa-

šistų darbus Rokiškio apylinkėse.

Atskirą vietą parodoje užima ekspozicija apie 1926 metų karinį perversmą ir fašistinės diktatūros įvedimą Lietuvoje. Šiurpa sukelia atvirai Lietuvos Fašistų Kovos Komiteto atsisaukimai, raginantieji kraujuje paskandinti viską, kas nepaklūs naujajam režimui. Šiame skyriuje mes matome vertingus eksponatus iš pagrindininkų rokiškiečių gyvenimo. Štai nelegalaus komunistinio laikraščio „Darbininko mintys“ numeriai, kuriuose smulkiai pasakojama apie skurdą ir beteisį Rokiškio miesto darbininkų gyvenimą, apie įvairių pirklių, vertelgų ir kitokių kapitalistų išnaudotojišką politiką.

Su dideliu rūpestingumu muziejaus darbuo-

tojai tvarko standą, skirtą mūsų šauniam komjaunimui ir jo veiklai smetoninio valdymo metais. Juk tokius komjaunuolius, kaip A. Dagi, A. Kalvelį, B. Slovaitę, P. Matulionį, J. Pilipavičių ir kitus gerai pažinojo ne tik jų bendraklasiai Rokiškio gimnazijoje, bet ir visą miesto pažangus jaunimas.

Sustojame ties dokumentine medžiaga, rodančia apie naujo gyvenimo pakilimą Rokiškioje 1940 metų birželio mėnesį. Čia surinkta daug agitacinės rinkiminės medžiagos, vietos Tarybinių organų potvarkių, nutarimų.

Netenka abejojti, kad ties vokiškosios okupacijos laikotarpiui skirta ekspozicija kiekvienas parodos lankytojas sustos ilgiau. Į akį krinta įvairių fašistinių komisarių bei jų artimiausių talkininkų — buržuazinių nacionalistų pasirašyti įsa-

kymai. Visur tik grasiinama mirtimi, kalėjimu, katorgos darbais. Kai kurie fašistų potvarkiai iššaukia net šypseną, kaip begėdiškai žemai buvo kritę šie „naujos tvarkos“ kūrėjai. Vieną tokį įsakymą, pasirašytą Šiaulių apygardos komisaro Vewecke ir pažymėtą numeriu 9, norisi pamiršti atskirai. Trečiajame šio įsakymo punkte rašoma: „Visiems gyventojams griežtai draudžiama pardavinėti ir vartoti (1) grietinę bei pieno produktus“. Atrodo, komentarami nerelkalingi.

Sekantieji parodos skyriai pasakoja apie liaudies keršytojus — tarybinius partizanus. Jų dokumentai, vyriausybinių apdovanojimų, foto nuotraukos kalba apie visos liaudies meilę ir pagarbą, kuri supo bebaimius kovotojus prieš juodą fašistinio teroro naktį, už liaudies laisvę.

Muziejaus direktorius drg. Daunys sustoja ties paskutiniu parodos skyriumi „Socialistinė statyba Rokiškioje“.

— Šis skyrius kelia mums daugiausia rūpesčio, — sako direktorius. — Medžiagos turime labai daug. Ir pramonė, ir žemės ūkis, ir kultūrinis rajono gyvenimas duoda vertingiausių eksponatų, o vietos maža. Iš tikrųjų, socialistinės statybos skyriui paskirtas tik vienas salės kampas, o eksponatų — begalo. Matyt, šiuo klausimu turėtų daugiau susidomėti ir kultūros skyriaus vadovybė, pagalvoti apie patalpų praplėtimą.

Parodos įrengimo darbai baigiami. Dar diena, kita ir rokiškiečiai turės galimybę akivaizdžiai pamatyti šlovingą savo miesto ir rajono revoliucinę praeitį, pasidžiaugti socialistinės santvarkos laimėjimais.

V. Liepa

IŠKILMINGAI UŽDARYTAS VI PASAULINIS JAUNIMO FESTIVALIS

SKAITYTOJAI APIE KNYGAS

Dirbti, dirbti, dirbti!..

Šitokį darbą skatinan-
tį lozungą turėjo prieš
save didysis ukrainiečių
liaudies laisvės dainius
— kobzarius Tarasas
Ševčenka, kurį už revo-
liucinę veiklą caras Ni-
kolajus I buvo atidavęs
dešimtmeciu į eilinius
kareivius ir uždraudęs
piešti bei rašyti.

Tarasas Ševčenka —
tai tikrasis talentas, pra-
siveržęs iš pačių liau-
dies gelmių — iš Ukrai-
nos valstiečių baudžiau-
ninkų.

Susidomėjęs, neatsi-
traukdamas skaitai L.
Ba'io ir Al. Deičo puik-
iai parašytą biografinę
apysaką „Tarasas Šev-
čenka“, neseniai išėjusią
lietuvių kalba*.

Prieš skaitytojo akis
prabėga nuostabus gy-
venimo kelias nepa-
prastų gabumų jaunu-
lio, kuris pradžioje tebu-
vo vienas iš septynio-
likos su viršum tūk-
stančių dvarininko En-
gelharto bandžiauninkų.
Našlaičio skriaudos, pie-
menėlio smūgiai, dvaro
virėjo, vėliau paties po-
no parankinio nelaisvės
dalia... Ševčenkos gyve-
nimas primena mums
vingiuotą kalnų šaltinio
vagą, sugebančią
prasiveržti ir nugaleti
vis naujas ir naujas uo-

gumus, užvertiančias
kelią į laisvės ir kūry-
bos platumas.

Feodaliniai įstatymai
baudžiauninką žmogų
buvo paverę paprastu
daiktu, kurį pavedė vi-
sagalio pono sauvalei
bei malonei. Būdingai
skamba tų laikų liaudies
patarlė, kad baudžiau-
ninko „galva — carui,
pečiai — ponui, siela —
dievui, pačiam — nie-
ko!“

Mums turi būti sa-
vame suprantama, kad
vyraujant baudžiavi-
niams visuomeniniams
santykiams, daugybė
liaudies talentų turėjo

*) L. Ba'io ir Al. Deičas „Ta-
rasas Ševčenka“. Apysaka
331 psī. Vilnius, 1957 m.

dingti nežinioje, uždus-
ti, negalėdami pramušti
per daug kieta nelaisvės
kiauto, kurį užkrovė
gauja beširdžių išnau-
dotojų.

Knyga gyvais bei
ryškiais vaizdais devy-
nioliktojo amžiaus pir-
mosios pusės Rusijos
imperijos įvykių fone
pasakoja, kaip baudžiau-
ninkas — dailininkas jau-
nuolis pagaliau buvo
pastebėtas to meto pa-
žangiųjų Peterburgo
dailininkų bei rašytojų
ir išpirktas į laisvę iš
godaus savanaudžio dvar-
ininko.

„Taraso Ševčenkos“
apysaka nuskamba kaip
įkvėpta poema apie at-
kaklaus ir užsispyrusio
jaunuolio kelią iš be-
teisiškumo, priepaudos,
tamsos ir nelaisvės į
platų šviesos, kūrybos
bei nemirtingumo ke-
lią, kurį jis glaudžiau-
siai susiejo su savo nu-
mylėta liaudimi.

Ši knyga įkvėpia mū-
sų tarybinį jaunimą at-
kakliam ir našiam dar-
buli, žadina energiją,
vystyti savo gabumus
bei talentus, sukurti sa-
vo liaudies bei Tėvy-
nos gerovei. Ji skatina
kovoti prieš bet kurias
ištižimo pasireiškimus,
baltarankiškumo vaiky-
mą! Kai kurių mūsų
jaunuolių „stiliagų“ tar-
pe. Į tokius, vadinamus
„baltaprikyščius“, darbš-
tūs Tarasas tikrai bū-
tų trenkęs devyniais
pykčio perkūnais, nes
jis ir mirė savo dirbtu-
vėje laikydamas rankose
darbo įrankius!

Apysaka skiriama vy-
resniojo amžiaus moks-
leiviams ir jaunuoliams.

J. PLADIS
Rokiškio I vidurinės
mokyklos mokytojas

(Atkelta iš 1 psī.)

Penkiolika dienų
Maskvoje viešėjo jau-
nuoliai ir merginos iš
daugelio šalių — VI Pa-
saulinio jaunimo ir stu-
dentų festivalio daly-
viai. Tai buvo nepamirš-
tamos dienos, muzikos,
dainų, ryškių švenčių,
karštų ginčų ir kuo nuo-
širdžiausio draugiškumo
dienos. Šventės ir mi-
tinguose, sustikimuose
ir diskusijose jaunuoliai
pareiškėdavo, kad siekia
taikos ir draugystės. Tai
buvo didinga, su nieku
nepalyginama manifes-
tacija, kurios metu jau-
nosios kartos atstovai,
reikalavę uždrausti ato-
minį ginklą, pareiškė,
jog jiems reikalinga tai-
ka ir tik taika.

Sekmadienis, rugpiū-
čio 11 d. — paskutinė
festivalio diena. Auto-
busų su delegatais vir-
tinės vėl važiuoja į
Centrinį stadioną. Kaip
senus bičiulius sveiki-

no maskviečiai jaunuo-
lius ir merginas iš už-
sienio. Jaunystės šven-
tę, taikingojo jaunimo
šventę Maskva palydė-
jo taip pat iškilmingai,
kaip ir sutiko ją.

...Centrinis V. I. Le-
nino vardo stadionas.
Didžiosios arenos tribū-
nos pilnutėlės. Tie, ku-
rie negalėjo ateiti čia,
susirinko prie televizori-
ų ir radijo imtuvų. Vi-
sa Maskva tarytum da-
lyvauja šiose paskuti-
nėse pasaulinio festiva-
lio iškilmėse.

Ilgai trunkančiais plo-
jimais susirinkusieji su-
tinka draugus A. B.
Aristovą, M. A. Suslo-
vą, J. A. Furcevą, J. E.
Kainberzinį, A. N. Ko-
syginą.

Stadiono aikštėje pa-
sirodo vėliavininkai su
šalių, kurių pasiuntiniai
dalyvauja festivalyje vė-
liavomis. Tarptautinio
festivalio komiteto pir-
mininkas S. K. Roma-

novskis atidaro iškil-
mes. Į pasaulio jaunu-
lius ir merginas krei-
pėsi Tarptautinio festi-
valio komiteto narys,
Pasaulinės demokrati-
nio jaunimo federacijos
prezidentas Bruno Ber-
ninis. Jis perskaitė VI
Pasaulinio jaunimo ir
studentų festivalio už-
taiką ir draugystę pa-
reiškimą. Po to S. K.
Romanovskis skelbia VI
Pasaulinį festivalį už-
daryta.

Dalyvaujančiųjų
žvilgsniai nukrypsta į
pletų tribūnos viršūnę.
Ten ant stiebo — Mask-
vos jaunystės šventės
vėliava. Štai ji iš lėto
nusileidžia. Griaudžia
ferjervero salvė. Iš-
kilmingai sklinda de-
mokratinio jaunimo
himno melodija. Dai-
nuoja Europos ir Azijos,
Afrikos ir Australijos
jaunimo pasiuntiniai.

Gėsta šviesos. Iš dvie-
jų priešpriešais esančių

vartų prasiveržia ryški
šviesa ir užlieja stadi-
oną, tarsi išlydytas auk-
sas. Tai į aikštę išbėgo
merginos su degančiomis
kuokelėmis. Prasi-
deda gimnasčių pasiro-
dymai.

Rytų tribūnoje iš
tūkstančių įvairiaspalvių
vėliavėlių sudaromos
trys didelės raidės, at-
siraunda žodis „Mir“. Šis
žodis pasirodo rusų,
anglų, prancūzų, kinų,
ispanų ir vokiečių kal-
bomis. Tribūnoje pasiro-
do didelio balandžio
siluetas, o po jo žo-
džiai, išrašyti festivalio
emblemoje: „Už taiką
ir draugystę!“ Tai fiz-
kultūrininkai, sėdintieji
rytų tribūnoje, pakėlė
visų spalvų vėliavėles.
Aukštai į dangų pakilo
tūkstančiabalsis aidas.
Jaunuoliai ir merginos
— žemės rutulio tautų
pasiuntiniai susilma už
rankų ir atsiveikindami
mi kartoja kaip priesai-
ką du brangius ir vi-
siems suprantamus žo-
džius: „taika“, „drau-
gystė“.

Pasibaigus šventei,
jaunimas užpildė sta-
diono skverus ir alėjas,
Maskvos upės krantines.
Prasidėjo paskutinis festi-
valio balius.

(TASS ELTA)

Mūsų medžiagos pėdsakais

„Sudrausti savivaliautoją“

Tokiu pavadinimu patal-
pintame straipsnyje „Po
Spalio vėliava“ Nr. 60 (1596)
buvo rašoma apie Salų žemės
ūkio technikumą moko-
mojo ūkio Taraldžiū maū-
no vedėjo Erčenko saviva-
liavimus.

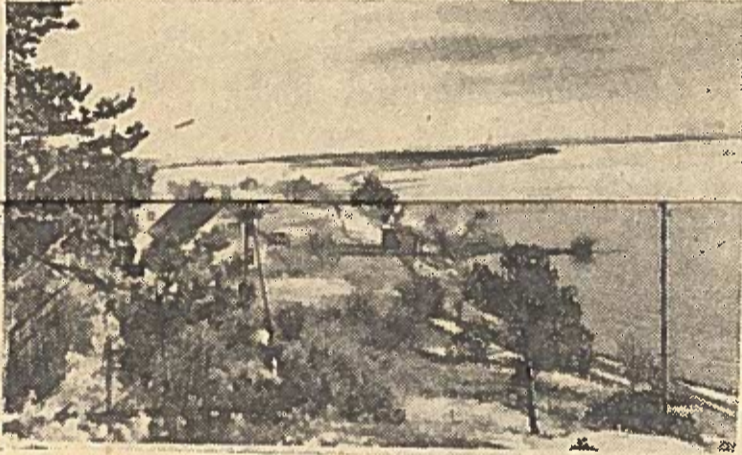
Laikiniai einąs technikumą
direktoriaus pareigas drg.
Lebedys pranešė, kad maū-
no vedėjas buvo įspėtas ir
davė raštišką pasiaiškinimą.
Buvo nurodyta atvežtus grū-
dus tuojau pasverti ir išra-
šyti kvitus, o malant — prisi-
laikyti eilės.

Taip pat bus sustiprinta
kontrolė iš technikumą ad-
ministracijos pusės.

NERINGA

Neringoje,
kur viešpatau-
ja smėlis ir
žvarebės vėjai,
nuo neatmena-
mų laikų gy-
veno Lietuvos
dėjų mariose ir
Baltijos jūro-
je.

Ypač gražios
dionykštės di-
džiulės smėlio
kopos. Iš kar-
to atrodo, kad

jos nebylios ir ramios. Ta-
čiau taip nėra. Čia nieka-
da nenustoja čiuzžėti smėlis.
Kopos pamažu artėja prie
jlankos. Buvo įvykių Neringos
istorijoje, kai smėliu
užnešdavo ne tik namus,
bet ir ištisas gyvenvietes.
Yra žinoma, kad toje vie-
toje, kur dabar viešpatau-
ja didingos kopos, XVIII
amžiuje buvo žvejų gyven-
vietė Karvaičiai.

Smėlį neša ir dabar.
Parmidos kopa sudaro rim-
tą pavojų gražiausiai žve-
jų gyvenvietei Nidai. Ko-
pos aukštis 63 metrai.
Kasmet ji prie gyvenvietės
priartėja 6 — 7 metrais.
Neringos kopos gali užneš-
ti ir Preilos gyvenvietę.

Tačiau žmonės, gyvenan-
tieji Neringoje, nuolat ko-
voja su smėlio kalnais.
Kopų pareigoje sodinamos
pušys. Tik per pastaruosius
devynerius metus čia pa-
sodinta šėšių šimtų hektarų
plote daugiau kaip 9
milijonai medžių. Pušų šak-
nys sulauko smėlį, nolie-
džia jam slinkti toliau prie
žvejų gyvenviečių. Be to,
jos sustiprina apsauginį
kranto pylimą. Nuo vėjų ir
audrų pušys palinkusios iš
Vakarų į Rytus. Neringos
miškuose yra briedžių, da-
nielių, šernų. Tačiau me-
džiotojo čia nematysi: šie

miškai yra draustiniai.

Tarybų valdžios metais
Neringos žvejų gyvenimas
visiškai pasikeitė. Čia su-
kurti žvejų kolūkiai, ku-
riuos aptarnauja Neringos
motorinė žūklės stotis. Da-
bar Baltijos jūros ir jlan-
kos vandeniu raižo žvejų
motoriniai daugiairkliai lai-
vai ir tralbotai. Kolūkie-
čiai kasmet sugauna dau-
giau vertingos žuvies — la-
šišų, ungiurių, žiobrių ir
kt. Į žvejų gyvenvietes

atėjo kinas, radijas. Čia yra
bibliotekų, klubų ir kitų
kultūros įstaigų.

Neringa — mėgiama Lie-
tuvos darbo žmonių poil-
sio vieta. Nidoje šiais me-
tais įstolgti langvosios pra-
monės darbuotojų poilsio
namai. Juodkrantėje ilsi
Klaipėdos laivų statyklos
darbininkų vaikai.

Nuotraukoje: Nidos
vaizdas.

J. Čepulio (ELTA)
nuotrauka

FELJETONAS

Štai, kaip mane gydė...

Esu paprasta karvė,
kokių daug maitina pie-
nučiu šio pasaulio gy-
ventojus. Ir mintu pa-
prasta, visiems gerai
žinoma žolė. O kaip aš
džiaugiasi, kada mano
šeimininkas Jefimas Za-
bočenka atvedė mane
ganytis į būsimojo Ro-
kiškio ežero dugną. Aš
tada tvirtai nusprendžiau
padovanoti jam veršiu-
ką.

Bet... rugpiūčio 5 die-
nų mane ištikio nelaimė.
Šita negraži istorija pra-
sidėjo būsimojo ežero
dugne. Kai aš ramiau-
sliai sau sotinausi sul-
tinga žolė, mane ne-
tikėtai užpuolė kažko

įniršusi kaimyninė kar-
vė. Aš — taikus gyvu-
lys, niekad pirmoji ne-
lendu į peštynes, juo
labiau dabar, kai laukiu
gimstant veršelio. O
akiplėša kaimynė neat-
sižvelgė į mano padėtį
ir... taip aplamdė mane
savo ragais, kad aš pa-
sijutau visai blogai.

Taip aš atsidūriau Ro-
kiškio veterinarinėje li-
goninėje.

Pradžioje mane suti-
ko gan maloniai. Felče-
ris Lapeika — teatlygna
jam žmonės už jo geru-
mą — rūpestingai apžiū-
rėjo mane, išstukseno,
išklausė.

Ir čia ištikio pati bal-

menų kruša. Vedėjas
užkirto man kelią atgal,
prirėmė prie tvoros, na,
ir tvoja akmenimis per
galvą, pilvą, nugarą,
kojas, kad man tik aky-
se žaibuoja.

— Ką jūs darote? —
girdžiu, kaip šaukia
Šlaičtinaitė, atvedusi
mane gydyti. — Juk kar-
vė veršinga!

O Bernatonis tik būtų
man akmenimis į pačią
skaudžiausią vietą ir
rėkia:

— Štai, kaip mes gy-
dome tokias karves!

Štai kaip! — Ir vėl būtų
būt akmenimis.

...Nežinau, kaip dar
gyva palikau. Sunki, oi
sunki Bernatonio ranke-
lė... Dabar aš sirguliuo-

ju ir labai jaudinuosi
dėl savo veršelio. Kaži,
ar dar gyvas jis?

Karvutės, mielosios
mano kaimynės! Per-
spėju jus: saugokitės
mušeikos Bernatonio,
kuris, pasodinęs buro-
kus pačiame vetligoni-
nės kieme ir jų net ne-
aptverė... Mat, jis tiki-
si, kad jam užteks ak-
menų mūsų galvoms
skaldyti.

Kartu su tuo reiškiau
savo protestą. Vetligo-
ninės vedėjas M. Ber-
natonis pasielgė žveriš-
kai, tai faktas. Vietoj
to, kad mane išgydytų,
jis dar labiau sužalojo.

Argi tai teisinga?

Karvės skundą nugir-
do ir surašė M. Valčionis

Tarptautinė APZVALGA

Liepos mėnesio pabaigoje JAV, Anglijos, Prancūzijos ir Vokietijos Federatyvinės Respublikos vyriausybės paskelbė Vakarų Berlyne pareiškimą: „Apie bendros politikos Vokietijai suvienyti principus“. Šiame pareiškime nėra jokių naujų pasiūlymų, kurie galėtų padėti išspręsti Vokietijos suvienijimo problemą. Priešingai, šis dokumentas kliudė sėkmingai išspręsti Vokietijos klausimą. Vakarų Berlyno pareiškime Vakarų valstybės tik pakartojo savo senus, Vokietijos liaudies atmetus reikalavimus, kad visoje Vokietijoje viešpalautų Vakarų Vokietijos monopolijos ir militaristai, kad rytinė

Vokietijos dalis būtų įtraukta į Vakarų karinius blokus. Pareiškime taip pat siekiama sužlugdyti nusiginklavimo derybas. Jame sakoma, kad prielaida susitarti dėl nusiginklavimo — išankstinis Vokietijos susivienijimo klausimo išsprendimas remiantis visiškai neprilimtiniais Vakarų pasiūlymais.

Vakarų Berlyno pareiškimo prasmę ir tikruosius tikslus atskleidžia TSRS Užsienio reikalų ministerijos pareiškimas, paskelbtas mūsų spaudoje rugpiū-

čio 3 d. Užsienio reikalų ministerija pabrėžia: „Pareiškime nustatyta Vakarų valstybių programa — tai „šaltojo karo“ programa, tai siekimas išlaikyti ir dar labiau pagilinti Vokietijos suskaldymą, tai atominio karo vokiečių žemėje ruošimo programa. Liepos 29 d. Vakarų Berlyne pasirašytas pareiškimas yra naujas įrodymas, kad Vakarų valstybės nenori Vokietijos suvienijimo, taip pat, kaip jos nenori ir nusiginklavimo.“

Vakarų Vokietijos

mu, nei su taikos užtikrinimu Europoje“.

Vienintelis galimas kelias išspręsti Vokietijos klausimą dabar yra dviejų Vokietijos valstybių — Vokietijos Demokratinės Respublikos ir Vokietijos Federatyvinės Respublikos suartėjimo kelias. Kaip tik tokį klausimo sprendimą iškelia neseniai paskelbtas VDR Vyriausybės pareiškimas: „Vokiečių tautos kelias siekiant užtikrinti taiką ir suvienyti Vokietiją“. Šis pareiškimas, skirtingas nuo trijų Vakarų valstybių ir VFR pareiškimo, remiasi visų pirma tuo, kad dviejose Vokietijos valstybėse yra skirtingos visuomeninės sistemos. Esant tokioms sąlygoms negalima kalbėti apie mechaniską vakarinės ir rytinės Vokietijos dalių suvienijimą. VDR vyriausybės pareiškime, teisingai nurodyta, kad tikras Vokietijos suvienijimas „gali įvykti tik tai pačių vokiečių tarpusavio susitarimo keliu ir derybomis neturintiems nei su Vokietijos suvieniji-

bių“. Pradžiai VDR vyriausybė siūlo įkurti Vokietijos konfederaciją ir sudaryti susitarimą tarp VDR ir VFR svarbiausiais visos Vokietijos liaudies klausimais.

Viso pasaulio demokratinė visuomenė ir Vokietijos liaudies didžioji dauguma ryžtingai smerkia trijų Vakarų valstybių ir VFR pareiškimą. Priešingai tam, VDR vyriausybės pareiškimas daugelyje pasaulio šalių, jų tarpe ir Vakarų Vokietijoje sutinkamas sveikinimo atgarsiais.

Kaip rašo Vakarų Vokietijos laikraštis „Die andere Caitung“, Vokietijos Demokratinės Respublikos vyriausybės pasiūlymo įgyvendinimas užtikrintų bent jau tai, kad abi Vokietijos valstybės nepriklausytų kariniams blokams, kad būtų panaikintas Vokietijos teritorijoje užsienio kariuomenės dislokavimas ir uždraustas atominis ginklas.

Šios priemonės pašalintų „didžiausias Vokietijos taikaus susivienijimo kliūtis“.

N. Čigrlis

Pažallavę ponai Raudonojoje aikštėje

(TARPTAUTINIS FELJETONAS)

Saulės spindulių užlietoje Raudonojoje aikštėje susitiko keli Amerikos korespondentai — blyškiai žali ponai juodais akiniais. Šie ponai su neapykanta žiūrėjo į juos iš visų pusių apsupusias linksmo, besijuokiančio jaunimo minias.

— Raudonieji spąstai, — sušnypštė laikraščio „Niu Jork herald tribiun“ korespondentas Katleris.

— Komunistė propaganda, — pritarė žurnalo „United Steits nius end Uorld riport“ atstovas. — Čia mus mulkina kiekviename žingsnyje.

— O jūs nesileiskite mulkinami, džentelmenai, — įsikišo agentūros Asošited Pres korespondentas. — Vaikščiokite ne Raudonąja aikšte, o užkampiais. Aš, pavyzdžiui, vakar nu-fotografavau labai koringą šiuokščių duobę...

Mes nežinome, ar tiksliai taip susitiko korespondentai, atstovaujantieji Amerikos laikraščiams, žurnalams ir agentūroms, arba jie susitiko naktį prie „Stolichnaja“ bonkos „Nacional“ viešbučio restorane. Bet už jų pasikalbėjimo turinį mes atsakome. Kaip tik tokia piktavališka antitarybine dvasia jie nušviečia VI Pasaulinio jaunimo ir studentų festivalį Maskvoje.

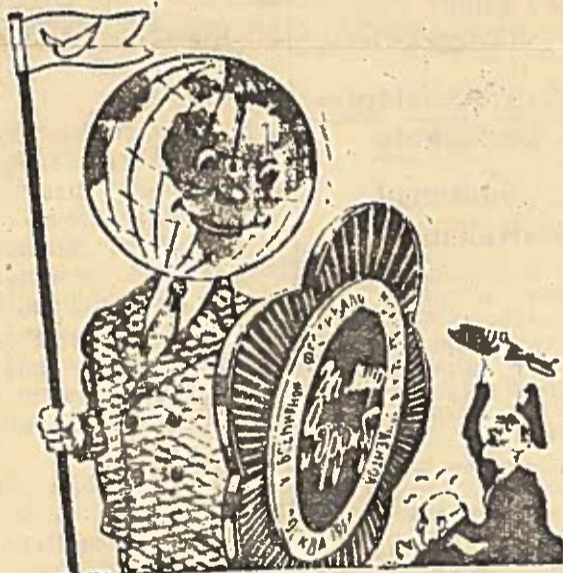
Visa pasaulio spauda, taip pat ir daugelis buržuazinių laikraščių objektyviai pasakoja apie pulkį jaunystės šventę, vykusią tarybinėje sostinėje. Tačiau Amerikos žurnalistai nenori būti objektyvūs. Su nuozniu apmaudu ir pažallavę iš įniršio, jie mėgina kaip nors apšmeižti ir apjuodinti Maskvos festivalį.

Amerikos korespondentai vaikšto Maskvos gat-

vėmis bergždžiai tikėdamiesi, ar neįvyks čia kas nors tokio, už ką gerai sumokės jų šeimnininkai. Tačiau įspūdžių mažoka, ir todėl tenka griebtis fantazijos. Pavyzdžiui, agentūros Asošited Pres korespondentas papasakojo apie tai, kaip naktį iš rugpiūčio 1 d. į 2 d. „Maskvos milicija prie Kremiaus suėmė 10 rusų jaunuolių“.

Tam, jeigu tikėti kores-

jami komunistinei propagandai. Užtat jiems atrodo visiškai natūralu panaudoti festivalį antitarybinei propagandai. Dabar visa Amerikos spauda valdo „didvyriu“ kažkokį Abramsą, kuris, matyti, ne be valstybės departamento žinios mėgino padaryti tarybinams žmonėms šmeižikišką „pranešimą apie Vengriją“, kurį sufabrikavo specialieji SNO

Tvirta apsauga...

pondentu, „buvo iškviešta daugiau kaip 100 milicininkų“.

Beje, kas rusų jaunuolių „suėmimai“ „Pranešimas iš Maskvos“ žurnalas „United Steits nius end Uorld riport“ tikina kad suėmimai taip pat gresia į festivalį atvykusiems amerikiečiams... Skaitydami žurnalą, amerikiečių mtesčionys turi susidaryti vaizdą: Amerikos jaunuoliai tiesiog iš Maskvos, sargybai lydinti, siunčiami į Sibirą.

Jaunas amerikietis Džeris Fidereris laikraštyje „Sovietskaja Rossija“ parašė keletą šiltų žodžių apie Tarybų Sąjungą. Amerikos korespondentai nedelsdami ji pasmerkė ir pakėlė triukšmą, kad festivalyje jauni amerikiečiai „naudo-

Globokime miško gyventojus

Vingiuotas vieškelis įsisuka į mišką. Kiekvieno važiuojančio ar beliesio pamačius žaliame kėje pakabinta žalios spalvos lenta su užrašu: „Medžioklės draustinis. Medžioti griežtai draudžiama“. Tokių lentų nemaža ir mūsų rajone. Tarybinė vyriausybė ėmėsi visų priemonių gyvulių bei žvėrių skaičiui mūsų miškuose padidinti. Ir rezultatai šiandien džiugina kiekvieną gamtos mylėtoją.

Jau nebe naujiena grybaujant pamatyti stirnų būrelius, stebėti iš medžio medin šokinėjančias voveraites, o dažnai — miško lankytoją net išgąsdina didžiausias ir gražiausias Lietuvos miškų gyventojas — briedis. Reikia pasakyti, kad buržuazijos valdymo metais briedžiai mūsų krašte jau buvo retenybė, o buvusios Rokiškio apskrities ribose jų netekdavo matyti. Retai kada žmonės besutikdavo ir šernus. Šiuo metu ne-

tik draustiniuose, bet ir kituose miškuose žymiai padidėjo briedžių bei šernų skaičius. Šis pas mus atkeliaavo jėnontinis šuo. Miško gyventojų skaičiaus augimas uždeda daug rūpesčių elguliams, girininkams ir, savaime suprantama, do-riams medžiotojams. Juk reikia juos saugoti nuo keturkojų plėšrūnų (turiu galvoje vilkus), o labiausiai nuo dvikojų kenkėjų — brakonierių.

Rimčiausią dėmesį gamtos apsaugai

Vasara netruks prabėgti. Dar savaitė, kita, ir medžiai pasipuoš lapų varlu, o nuo laukų gausus šių metų derlius bus suvežtas į kolūkių klojimus bei daržines. Ateis ruduo, atnešantis nemaža rūpesčių ir mūsų rajono medžiotojams. Jau ir dabar ne vienas iš jų permeta žvilgsniu ant sienos kabantį divlamzdį arba, grįžęs iš darbo, neretai kritišką žmonos žvilgsniu palydėtas, ima taisyti šovintus medžioklės sezonui. Jis gerai žino, kad prieš

Prąėjusi žiema buvo lengva. Miško gyventojai patys sugebėjo susirasti sau maisto. Bet kokia bus ateinanti žiedar taktas visais gamtos mylėtojams pagailvoti, kaip maitinsime briedžius, stirnas, kurpapas šaltomis žiemos dienomis. Būtina pasiekti, kad ne tik draustiniuose, bet ir visuose mūsų rajono miškuose apsigyventų kuo daugiau įvairiausių gyvulių bei žvėrelių.

Redaktorius A. STAŠYS

Rokiškio grūdų-duonos produktų punktas stunda darbininkus su šeimomis nuolatiniam gyvenimui į Kazachstano sritį, darbai grūdų priėmimo punktuose. Išvykstantiems apmokamos visos persikėlimo išlaidos, o taip pat vienkartinė 600 rb pašalpa. Kreiptis šiuo adresu: Rokiškio geležinkelio stotis, grūdų-duonos produktų punktas. Direktorius

Tarybų Lietuvos sportininkų iškovoti medaliai

Viso Tarybų Lietuvos sportininkai iškovojo 17 medalių III tarptautinėse jaunimo žaidynėse ir 19 — VI Pasaulinio jaunimo ir studentų festivalyje.

AUKSO — 17

1. „Kauno audinių“ krepšinio vyrų komanda — 12,

2. Jaunieji stalo tenisininkai — 5.

SIDABRO — 2

1. Jaunieji stalo tenisininkai.